

GŁOS POMORZA

Organ PPS na Pomorze północne, Warmię i Mazury

Rok 2

Grudziądz-Kwidzyn-Sztum-Malbork-Elbląg, wtorek, dnia 14 maja 1946 r.

Nr. 110

Skoro nie śmierć - to dożywocie

W okupowanych Niemczech zapawała w ostatnich tygodniach moda na „rozluźnienie kontroli”. Pod tym określeniem czai się przekazywanie przez okupantów coraz szerszych kompetencji okupowanemu narodowi niemieckiemu.

To „rozluźnienie kontroli” obejmuje również prasę niemiecką. Wprawdzie oficjalnie jest ona zarządzana i dysponowana przez władze okupacyjne, ale te władze aż nazbyt często wyęczają niemców samych. W ten sposób jesteśmy świadkami zabawnego widowiska. Cztery mocarstwa zwycięskie prowadzą w języku niemieckim ożywioną dyskusję polityczną i gospodarczą. Język pokonanych stał się w ten sposób platformą, na której rozgrywa się tarcia o zasięgu, wybiegającym nawet poza Europę.

Nie byłoby w tym ostatecznie nic szczególnie nas interesującego, gdyby nie fakt, że język niemiecki — ten właśnie język — coraz natęczywiej skanduje napaści na Polskę. Daje się to zauważyć w prasie wszystkich stref okupacyjnych z wyjątkiem strefy rosyjskiej. Od tego co obserwujemy w tej chwili — jeśli chodzi o stosunek prasy niemieckiej do polskiej — dzieli już tylko mały krok do rozwinięcia sztandaru o „krwawą granicę”. W ostatnich tygodniach wzmożła się ta fala napaści. Notujemy to z całym spokojem i stanowczością.

Polska nie bierze udziału w okupacji Niemiec. Polska nie wpływa na metody i tempo nawracania niemców do człowieczeństwa, co nazwano dzwicznie redukcją. To nie znaczy, że Polska nie ma zamiaru wyciągać wszystkich wniosków z tego, co widzi i słyszy od strony swej zachodniej granicy. Moment decydującej rozgrywki o tę granicę zbliża się wielkimi krokami. Niech w tym momencie nikt nie zapomni, że Polska jest państwem, które zapłaciło najwyższą cenę za zwycięstwo. Niemcy są państwem pokonanym, które musi ponieść najwyższą karę za zbrodnie wojenne. Skoro to nie może być kara śmierci, to niech to będzie chociaż dożywocie.

Proces w Dachau

Dachau, 15. 5. — Agencja Reutersa donosi, że proces w Dachau, który trwał 37 dni zakończył się. Wszystkich 61 oskarżonych byłych funkcjonariuszy obozu, uznano za winnych. Płk. William Denson z Armii Amerykańskiej, główny prokurator przedstawił historię mak i masowych mordów dokonanych na więźniach. Wyrok zapadł jednogłośnie. Treść wyroku odczytał przewodniczący trybunału gen. Fay Briekett.

Sala sądowa była wypełniona cywilnymi Niemcami. Skazani różnie reagowali na wyrok: SS-man Herbert Grzybowski zemknął kiedy usłyszał treść wyroku, Zarządzający składami żywności Hans Hegeanscheidta, który był jednym z najokrutniejszych morderców drżał na ławie oskarżonych, podczas odczytywania wyroku, a kiedy usłyszał, że został skazany na śmierć, zachwiał się i byłby upadł, gdyby nie podtrzymał go policjant wojskowy. Funkcjonariusz Vincent Nobel również skazany na śmierć udawał obłąkanego w nadziei, że to uratuje go od szubienicy. 63 letni Leopold Tranner najstarszy z oskarżonych, nie mógł również stać o własnych siłach, gdy został mu odczytany wyrok śmierci.

Hołd prochom Mieczysława Niedziałkowskiego Pogrzeb wielkiego Polaka!

Warszawa. (PAP) Lasek palmirski — miejsce kaźni i grób tysięcy rozstrzelanych Polaków — w dniu 11 maja był widowiskiem olbrzymiej manifestacji, jaką stał się pogrzeb Mieczysława Niedziałkowskiego. Na rozległej polanie zgromadził się wielotysięczny tłum, złożony z członków organizacji politycznych, społecznych, młodzieżowych. Dzieci szkolne z Warszawy i pobliskich gmin od południa ciągnęły samochodami, furmankami i pieszo na miejsce, gdzie na prostym katafalku spoczywa trumna ze zwłokami wielkiego działacza robotniczego.

Las sztandarów i morze wieńców, nieprzełiczone tłumy ludzi zapełniają szeroką przestrzeń, która — gdzie nogą stanąć — kryje prochy pomordowanych.

Panuje cisza i głębokie skupienie. Straż honorową przy trumnie sprawują dawni towarzysze Niedziałkowskiego. Orkiestry grają marsze żałobne. Nad osłoneczoną polaną unosi się niezatarte wspomnienie tragedii, która rozegrała się na tym pustkowiu przed 5 laty.

Przyjeżdża wiceprezydent Krajowej Rady Narodowej Szwalbe, towarzysząc małżonce śp. Mieczysława Niedziałkowskiego, do trumny zbliża się premier Osóbka-Morawski, wicepremier Mikołajczyk i inni dostojnicy państwowi.

W imieniu Krajowej Rady Narodowej wiceprezydent Szwalbe dekoruje trumnę najwyższym odznaczeniem państwowym — Krzyżem Grunwaldu I klasy — za niezwykle zasługi dla kraju położone w walce o postęp i w walce z okupantem. W krótkich wruszających słowach wiceprezydent Szwalbe składa hołd pamięci zmarłego; sztandary pochylają się — tłumy zażygają w minutowej ciszy i skupieniu. Z kolei hołd składa premier Osóbka-Morawski, dekorując trumnę w imieniu Rządu Jedności Narodowej medalem „Zwycięstwa i Wolności”.

Następnie przemawiają kolejno, w krótkich słowach wspominając świetlaną postać poległego, przedstawiciel Polskiej Partii Socjalistycznej — tow. Rusinek, w imieniu Polskiej Partii Robotniczej — ob. Zambrowski, w imię

ntu Polskiego Stronnictwa Ludowego — wicepremier Mikołajczyk oraz przedstawiciele organizacji młodzieżowych.

Delegacje ze Związkiem b. Więźniów Politycznych Niemieckich Więźniów i Obozów Koncentracyjnych na czele formują ogromny pochód, w którym nie braknie przedstawicieli żadnej polskiej organizacji, jest i delegacja Związku Zawodowego Dziennikarzy z odbywającego się w tym dniu w Warszawie zjazdu — jest wieniec z purpurowych goździków od redakcji „Robotnika”, wspaniały wieniec od Prezydium Krajowej Rady Narodowej i tysiące innych wieńców i wianek. Towarysze partyjni noszą na ramionach trumnę do grobu. Nad otwartą mogiłą widnieje napis:

„Wielkiemu bojownikowi o sprawę Polski i robotników polskich redaktorowi towarzyszy Mieczysławowi Niedziałkowskiemu — Armia Krajowa — grupa Kampinos”.

Przy dźwiękach hymnu robotniczego, trumna zostaje spuszczone do grobu, ksiądz odprawia egzekwie. Sztandary pochylone.

Nagle ze wszystkich pierśi wyrwa się pieśń — jak ślubowanie wierności hasłom, o które walczył i dla których zginął Mieczysław Niedziałkowski:

Sprawa nowego ustroju w Belgii

Bruksela, 15. 5. — Projekt utworzenia z Belgii państwa federacyjnego składającego się z 2 autonomicznych jednostek został jednogłośnie przyjęty na zjeździe Vallonów w Charles le Roi. Na zjazd przybyło 1.200 delegatów. Zaprojektowano, by Belgia została podzielona na część południowo-zachodnią — Flandrię i część wschodnią i południowo-wschodnią — Valonię, w ramach państwa belgijskiego. Miasto Bruksela be-

dzie miało prawo powzięcia decyzji, czy stanie się trzecią „jednostką autonomiczną”, czy też „miastem federalnym”.

Projekt został opracowany i wysunięty przez prof. uniwersytetu w Liege, Fernanda Dehousse'a, który był członkiem delegacji belgijskiej na ONZ. Projekt wymaga, według konstytucji belgijskiej, zatwierdzenia przez kwalifikowaną większość 2/3 parlamentu. (PAP)

Syn Ghandiego o akcji ojca i zamiarach brytyjskich

Nowy Jork. (SAP) Dewada Gandhi, syn Mahatmy, wybitny dziennikarz hinduski, w przemówieniu, wygłoszonym na konferencji prasowej, powiedział, że W. Brytania zaczyna nową kartę w stosunkach swych z Indiami. Przyznanie Indiom niepodległości jest, jego zdaniem, kwestią najbliższych miesięcy.

Na zapytanie, czy Mahatma Gandhi dzieli optymistyczne poglądy syna na wyniki misji rządu brytyjskiego, Dewada Gandhi odpowiedział po chwili wahania: „Wydaje mi się, że

tak”. Przyznał jednak, że zarówno w Indiach, jak i poza Indiami nie wszyscy biorą dosłownie dążenie Wielkiej Brytanii do przyznania Indiom niepodległości. Przyznał również, że uzgodnienie punktów spornych w Indiach nie będzie ani łatwe, ani szybkie.

Mahatma Gandhi — oświadczył jego syn — może być niesłychaną siłą, jeżeli chodzi o zachowanie spójni i zwartości narodu. Nie będzie również przesadą powiedzieć, że muzulmanie naogół bardzo go szanują.

Krytyka rządu brytyjskiego

London, 14. 5. — Na konferencji przedstawicieli brytyjskiego związku zawodowego pracowników handlowych, przyjęto większością 391 głosów przeciwko 3 rezolucję wzywającą rząd brytyjski do zmiany polityki w Grecji i Indonezji. Rezolucja domaga się również, by rząd brytyjski zmodyfikował swe stanowisko wobec nowych państw demokratycznych w Europie, ustanowił prawdziwie przyjazny stosunek ze Zw. Radzieckim oraz udzielił wolności Indiom i koloniom. Delegat z Woolwich Bennett stwierdził, że rząd brytyjski uznaje Franco, ale odmawia uznania nowych rządów europejskich utworzonych w oparciu o sojusz między socjalistami i komunistami. Dalej Bennett zarządził wycofanie wojsk brytyjskich z Grecji i Indonezji gdzie, jak powiedział, panuje

wciąż terror.

Następnie na wniosek delegata z Manchester uchwalono rezolucję wyrażającą poważny niepokój z powodu monopolistycznego stanowiska rządu W. Brytanii i St. Zjednoczonych odnośnie produkcji bomb atomowych. (PAP)

Dyskusja nad sprawą Niemiec

Paryż, 13. 5. Według wiadomości z kół zbliżonych do uczestników konferencji paryskiej, sprawa niemiecka będzie rozpatrywana przez konferencję 4 ministrów w bieżącym tygodniu. W trakcie rozmów pomiędzy rzeczoznawcami francuskimi i brytyjskimi prowadzonymi w ostatnich dniach, nadal zaznaczyły się poważne różnice pomiędzy stanowiskiem Francji a W. Brytanii w sprawie zagłębia Rhury. St. Zjednoczone nie zgadzając się w zasadzie na odseperowanie pod względem politycznym zagłębia Rhury od Niemiec, przychylają się do projektu francuskiego, dotyczącego zagłębia Saary. Stanowisko Zw. Radzieckiego w sprawie zagłębia Rhury nadal pozostaje nieznane. (PAP)

Przemówienie marszałka Tito na kongresie młodzieży

Belgrad, 14. 5. — Marszałek Tito wygłosił na zjeździe młodzieży jugosłowiańskiej w Zagrzebiu przemówienie, w którym podkreślił, że Jugosławia będzie popierała swe zadania co do Triestu i jego zaplecza. (PAP)

Żegluga radziecka przez kanał sueski

Moskwa, 14. 5. — Statki radzieckiej komunikacji handlowej, podjęły przerwana wskutek wojny, żegluga na szlaki; Daleki Wschód — morze Czarne, przez kanał sueski. (PAP)

Aresztowanie b. dyrektora „Herman Goering”

London, 14. 5. — Były dyrektor zakładów przemysłowych „Herman Goering Werke” dr. Hans Malzacker został aresztowany i przekazany Trybunałowi w Norymberdze pod zarzutem popełnienia licznych zbrodni w Austrii w czasie wojny. (PAP)

